

TONKA LOVRIĆ (Ljubljana 1954.) diplomirana je pravnica, aforistica, haiku pjesnikinja, keramičarka i slikarica. Objavljuje u zbornicima i antologijama u zemlji i inozemstvu. Dobitnica je međunarodnih priznanja za književnost. Objavila je deset zbirki aforizama, haiku poezije i pjesama. Imala je 33 samostalne i stotinu skupnih izložbi. Živi i stvara u Splitu.

9 789534 835371

Cijena 5 eura

Tonka Lovrić ◆ SKALE ZA NEBO

Tonka Lovrić

SKALE ZA NEBO

Aforizmi

23.06.2023, 14:42

TONKA LOVRIĆ
SKALE ZA NEBO

Knjižni niz
HRVATSKI AFORISTI

Nakladnik
Udruga hrvatskih aforista i humorista
<https://uhah.hr>

Copyright © Tonka Lovrić

Urednik
Zlatko Tomić

Korice
Andrea Lovrić

Tisak
Booksfactory.hr
Zagreb, 2022.

Tonka Lovrić

SKALE ZA NEBO

Aforizmi

Priredio

Miroslav Vukmanić

Zagreb, 2022.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 001158565

www.nsk.hr

ISBN 978-953-48353-7-1

Kakve li sreće da tvoje misli
postanu kvasac tuđim riječima.

Tonka Lovrić

Političar politici proda i dušu.

Eva je prošla put od raja do riblje konzerve.

Na svu sreću, nebeska vrata nisu nikad nikome zatvorena.

Vino je duh iz boce.

Čim mi zatreba pomoć, ja se molim.

Kakav tip! Nosi zlatne satove.

Od vremena se ne može pobjeći, makar
ga mjerili i zlatnim satom.

Svi smo mi putnici kroz vrijeme.

I oni s vrha moraju se spustiti.

Devedeset posto mene je Generalić, samo deset posto je racionalno.

Imam i ja zemlju, ali otkad nema oca, i ona plače sama.

Kuća mi je puna uređaja, ali s kim da porazgovaram?

Nikada se nisam uspoređivala. Zadovoljna sam kad uhvatim korak sa samom sobom.

E, to je pravi prijatelj! Pas ga uvijek vrati kući.

Ostavite me u miru. Ne nosite mi cvijeće!

Sreća je svojeglava. Ne podnosi naredbe i ne dâ se potkupiti.

Bog nije zlopamtilo. Ima srce veliko kao svijet.

Do Boga se uvijek može.

Čarobno svira – svojim ovcama.

Zdravlje ne uzimajte zdravo za gotovo.

Mnogi samo prošetaju pozornicom.

Jelovnik siromaha određuje bogataš.

Narodu je lakše baciti, nego dati.

I ja putujem – s oblacima.

Uvijek je išao glavom kroz zid.

Mijenjala je odjeću, cipele, torbice... Na kraju je promijenila i osobnost.

Narod sve slabije jede, a sve je sitiji.

Dok političari jedu banane, narod je na kori.

Na otoku se i jaja čekaju u redu.

Njegove knjige čitao je samo vjetar.

Bog može što nitko ne može.

Kakav sretnik! Ne liči na svojeg oca.

Ljubav zna iznenada doći, i iznenada proći.

Ja sam zdrav, ali kompjutor se muči s virusima.

Ljudi su kao i ptice. Najsretniji su na slobodi.

Papige govore ružne riječi – jer su ih naučili ljudi.

Neke veze nemaju puta.

I vrijeme se može zanemariti.

I vjenčani list može promijeniti boju.

Stare ljubavi bude sjećanja.

Ona nosi sve brendove – i besplatno ih reklamira.

Kako se topi novac, nestaje i ljubav.

Ljubav i novac odlaze ruku pod ruku.

Ljubav i novac su često dobri partneri.

Kad smrt zaključa život, ključevi su nebitni.

Peglala je bore njegovim karticama.

Nezamjenjivi na kraju potroše sebe.

Sreća je uvijek gost: dođe i ode.

Bez obzira na vjeru, svaka bi duša u raj.

Najteže je okrenuti stranicu života.

Ljubavnik je uvijek na tajnom zadatku.

Satovi otkucavaju vrijeme, a zlatni ljude.

Otkucao ga je zlatni sat.

Zlatni sat ga je smjestio iza rešetaka.

I talent može umrijeti.

Sve je prijevara, poput plastičnih mama-
ca za ribolov.

Nebo briše razlike među ljudima.

Prokockao je ljubav i povjerenje.

S vremenom se ne možeš nagoditi.

Jedino fotograf može uloviti i spremiti vrijeme.

O mrtvima sve najbolje, ili nikako.

Umjetnik bez nadahnuća je nesretan čovjek.

Različiti ljudi biraju različite stvari.

Školjke su čuvarice morskih tajni.

Ništa goreg od kamenog srca.

I mrva po mrva – nasiti.

Pogubno je imati puno želja, a još je gore nemati nijednu.

Moda je od smokvinog lista došla do tangi.

Umijeće je biti spreman saslušati druge.

Vrijeme je nepoznanica zaljubljenom čovjeku.

Zaljublivanje ne znači i opstanak veze.
To je tek prvi korak.

Svako mjesto nije i vaše mjesto pod sun-
cem.

Svaki put kad zastanemo, nešto nepozna-
to nas srećom pogura naprijed.

Ako ne krenete, nećete nikamo stići. Ako
ne pokušate, nećete ništa napraviti.

Iza ratova mirotvorci imaju pune ruke posla.

Zbog njegove sigurnosti ispraznili su zatvorsko krilo.

Toliko je volio sebe, da za druge nije imao vremena.

Domovina nije uvijek hraniteljica svoje djece.

Mane su lukave. Pojave se iznenada i razotkriju nas.

Razočaranom čovjeku su i zvijezde pod nogama. Zaljubljenom su na nebesima.

Čovjek koji živi s planinom, može se na nju osloniti.

Nikako da je umirove; staroj motici opet nasadili glavu.

Znanja nikad dosta.

Neke tikve imaju titulu.

Rad je najveći neprijatelj dosade.

Kad vam povjeravaju tajnu, mora da postoji “kvaka”.

Stalno se natežem sa svojom mirovinom.

Jadan pas! Po cijeli dan trči i laje da bi
čuvao imanje.

Iznevjerio sam samoga sebe. Imam li pravo
na žalbu?

Bog je uvijek spreman preuzeti tvoju
tugu.

Danas su mi misli neuhvatljive. Ne nalazim
načina da ih izmamim.

On je uvijek u raskoraku s vremenom.

I more treba znati razumjeti.

Prevario je san: brojio je tuđe ovce.

E, moj Hamlete! Žrtva ti je bila toliko velika, da se i danas igraš sa žudnjom.

Darivao joj je ruže, a ona njemu trnje.

Nisu sva rješenja jednostavna.

I majmuni mogu biti potkupljivi. Traže sve više banana.

Uživala sam u jabuci, a crv u slobodi.

Ne sviram ništa, a ispadam iz takta.

I u raju se trgovalo.

Buket cvijeća ne dobiva svatko.

Potezali su konop, a onda ih je izdao.

Bila je s njim do zadnje lipe.

Nije pop, a drži prodike.

I zlatne ribice su se ubezobrazile. Više ne grizu.

I ja imam kasicu-prasicu. Zvoni od kuna.

I riječi treba znati obuzdavati.

Gluposti se mogu činiti do kraja života.

Najgore je kad se prazna glava svačim napuni.

Ako se ne možete moliti, uistinu ste loše.

Neki se tako slatko smiju, da se osmjehnem i ja.

Kad su počeli kopati po istini, sjetio se dvojnog državljanstva.

Visoke krošnje su samo za ptice. Čovjeku ostaje žudnja.

Djeca se skrivaju iza prstiju. I odrasli se skrivaju iza prstiju, ali uvijek nešto izvi-ri.

Obratio se kad je čudom ostao živ.

On je prodana duša. Učinit će sve za novac.

Majke bezuvjetno praštaju svojoj djeci.

Sve je znao o drugima. O sebi ništa.

Drvo je glazbalo u rukama vjetra.

Bila je ravna kao daska – do prvog djeteta.

Živim po savjesti. Svako malo činim reviziju svojih djela.

Od umirovljenja pa do smrti umirovljenici su s mirovinom na tankom ledu.

Tijelo i dušu treba cijelog života držati u ravnoteži.

Dosta mi je ljudi. Danas ću se družiti s knjigama.

U glavi se sve kuha.

Sreća je u životu upoznati neke ljude.

Postoje i zaljubljenici u aforizme.

Aforizam nije dijamant, ali se brusi.

Njezine velike grudi stajale su ga imetka.

Kakve li sreće da tvoje misli postanu kvasac tuđim riječima.

Neke bolest učini boljim, a neke gorim ljudima.

Put do vrha planine je samo pola puta. Spuštanje u podnožje je jednako teško i složeno.

Stolicu uspjeha često sami sebi izmak-
nemo.

Najteže je djetetu bez kućnog praga.

Šaptati se može i konjima.

I glupost može biti beskonačna.

Krivi koraci roditelja se nasljeđuju.

Isprazan pogled puno govori.

Osjećaj ispraznosti je teško podnošljiv.

I kompjutori imaju slab imunitet. Napadaju ih virusi.

Na nebeska vrata se ne kuca.

S vrha se uvijek vidi ponor.

Bog je uvijek dostupan.

Dok jedni bacaju previše, drugi jedu premalo.

Nije zmija, a uvijek izmigolji.

Uvijek je prvi – za stolom.

Bogatstvo mijenja osobnost.

Život je labirint bez putokaza.

I život ima stranice. Neke nikako da okrenemo.

Nebo ne bira. Dobrodošli su svi odreda.

I svadbena torta može prisjesti.

Dok je gluposti, bit će i aforizama.

Sreća je pješčani sat: imaš je, a onda iscuri.

Najveća buka i potpuna tišina jednako su nesnosne.

Uvukao mi se pod kožu. Sada imam problem.

Aforist i karikaturist se izražavaju različito, a misle isto.

Aforizam ima dušu.

Aforist je poput ruže: namami, pa ubode.

Grafiti su aforizmi u velikom formatu.

U slijepoj ulici žive odabrani.

Narod sve više jede – očima.

Ovo malo zdravog razuma sačuvali su aforisti.

Sve je potkupljivo, pa i natalitet.

Kad on govori, više prešuti.

Dajte narodu reklame: pune su mesa.

Kupio je novi kaputić – svojem psu.

Produžio je lanac psu. Sad može čuvati i bazen.

Podnošljiva je ta veza: jedan nosi, a drugi podnosi.

Niti je sunce, niti oblak – a vedri i oblači.

Na dvorišnim vratima natpis: Pazi, oštar čovjek!

Žena mi ne drži do nogometa, ali očekuje gol.

Imao je odskočnu dasku. Pri doskoku su mu je izmaknuli.

Drugog možete usrećiti tek kad ste i sami sretni.

Otkako su zaštitili vuka, on je proširio jelovnik.

I on je zasukao rukave. I? Ništa. Samo
dlake.

I jezikom se može izribati.

I pauk zarađuje novac.

I smiješak može ugrijati.

Oborila me s nogu – riječima.

Mnogi se pitaju: Što je ona vidjela na njemu? Dijamant na svojoj ruci.

Zatekao ju je bez šminke. Bila je neprepoznatljiva.

Ma on vam ne pije i ne puši. Samo se kocka.

Kad pročitam aforizam, upali mi se lampica.

Političari su glumci, a sabornica je kazalište u gostima.

Nekad se brak sklapao na lijepe oči; danas na tajne račune.

Vic je bio toliko mastan, da su se svi oblizivali.

Napustila me trema. Sada slobodno pjevam.

Svaki alkar bi u sridu. I svaki aforist bi u sridu.

Ne postoji kolektivna patnja. Svatko pati na svoj račun.

Otkad je čovjek sišao s njega, drvo lakše donosi plodove.

Aforist je poput frizera: ošiša svakog tko mu naiđe.

Dosta mi je i samoga sebe – reče samac.

I njegov pas živi na visokoj nozi.

Za majmuna uvijek moraš imati bananu.

E, više se nitko neće ubosti na vreteno.

Kad zabole kosti, pogledam u nebo.

On je iz BiH, pa ja ne bih.

Kupio joj je stan, ali tkalački.

I on se kupu – u moru problema.

Svi političari plivaju slobodnim stilom.

Aforizam je svjetlo na kraju tunela.

Svaki aforist ima bubu u uhu.

Prosvijetlio ga aforizam.

Iako je aforizam misaoni biser, niti jedan aforist ne dolazi lako do kolajne.

Čim pođem rastezati mirovinu, pukne.

Čarapa glavu čuva.

Glasačke kutije progovore kod prebrojavanja.

Sreća je u tome: na ovom svijetu kako kome, na onom svima jednako.

Vlada uvijek diže poreze – onoj grani koja cvjeta.

Vijesti nikad ne slušam na prazan želudac. Ne želim da mi pozli.

Razmisli pa reci – ili šuti!

Samoću krati lajanjem na psa.

Svi smo robovi svojih navika.

I poznati kirurg iznajmljuje apartmane;
uzda se u metlu.

I oči mogu biti gladne.

Aforizam je poput ukrasne vrećice. Sve skriva i sve razotkriva.

Kad su mu vratili zemlju, on je od nje pobjegao.

Dobiva naknadu za odvojeni život, pa živi s ljubavnicom.

Svaki put kad me uvrijede, vratim se sebi.

Od kolijevke pa do groba najljepše je mliječno doba.

U kriminalnom lancu svi odreda su biseri.

U sve većim dvorcima niti jedne princeze.

Jedan je čovjek skakao, da ne pregazi riječ.

Mnogi prose za kruh, pa unovče za vino.

Bajka se ne mora pisati; može se i živjeti.

Narod je rudnik zlata. Stalno mu ispiru mozak.

Sela su nam pustija, a groblja punija.

Mimoišli su zakon.

E, moj Columbo! Danas se nema što otkriti, sve je opljačkano.

Zakon je stupio na snagu. Recite mu da odstupi.

Vještici alat je otišao u povijest. Sada metu roboti.

Kod nas je sve ekološko: zatvorili smo sve tvornice.

I on pije, ali na tuđi račun.

Prodala je kunu zbog alergije.

Sit izvolijeva, gladan ne bira.

Neki su doživotno na sisi.

U glasačku kutiju stanu i mrtvi.

U njemu je snaga bika i mozak kokoške.

Do uspjeha vode četiri stube: trud, znoj, suze i – vrijeme.

Kad vam posluže istinu, tražite i račun.

Život na visokoj nozi nije u cipeli.

I zrno pijeska žulja.

Pametni telefon nije za svakog; može biti pametniji od vlasnika.

Ljubomornog muža najviše brine užitek njegove žene.

Dobar je plivač, ali ne u bračnim vodama.

I vuk se raznoliko hrani. Jučer ovca, danas koza.

I volovi posjećuju banku sperme.

I zemlja može biti nerotkinja.

Držite ego pod nadzorom.

I moljac mora jesti.

Progledale mi noge – kurjim očima.

Sjećanja su biseri prošlosti. Što je život duži, kolajna je veća.

Tražio je dlaku u jajetu. Sada traži jaje.

I on trči – između žene i ljubavnice.

Ideja je bljesak uma.

I um treba čistiti.

Majke su sunca ovoga svijeta.

U moru želja teško da pliva pokoja riba.

U tišini se otvaraju vrata duše.

Snovi su snaga ovoga svijeta.

Većini je važna dubina džepa. Meni je bitna širina duše.

Cijene stalno skaču.

Nema slasti do vlasti.

Ima više mobitela nego prijatelja.

I zrnice peluda je dovoljno da stvori život.

Kad ima nesanicu, on broji svoje jahte.

Tko više koga uzima na zub? Danas se uzima – na zubnu protezu.

Ako vam propadne dan, uzdajte se u noć, a ako vas i ona iznevjeri, ima u Boga dana.

Prateći podrijetlo imovine, došli su do Švicarske.

Ni lovački psi ne mogu ući u trag kuna-
ma.

Bolje da je mač u koricama.

Dobro je znati tko vuče konce.

Kola uvijek vuče narod.

Sjekira svakom panju dođe glave.

Nemojte me kremirati. Klaustrofobičan sam.

Ako treba, mi ćemo i od magarca napraviti zebra.

Da je Tesla živ, dotukao bi ga račun za struju.

Sve sam poduzeo: kasnije liježem, ranije se dižem – i opet ništa ne stižem.

Dok drugi kupuju diplome, on je na svoju morao zaboraviti.

I tako je švicarac pojeo kunu...

Smrt ne prima mito.

Pred bankom su ga čekale lisice.

Svaki aforist mora imati sito.

Aforisti su savjest ovoga svijeta.

Radio je i u slobodno vrijeme.

Traže Božju česticu, a ne vide čovjeka.

Obiteljsko stablo ne možete presaditi.

On joj je bio treći čovjek.

Aforist je lovac na gluposti.

I on se uhljebio.

Izgubio sam korak s vremenom.

Ljubav prema foteljama naslijedio je od oca.

Prodao je traktor i uzeo mercedes.

I diploma se može kupiti.

Dok se veliki prisluškuju, mali osluškuju.

I u politiku se može zalutati.

Mito ne jamči zdravlje.

Pio je šljivu. Na kraju se o nju i objesio.

Čovjek je uvijek sluga novcu.

Čim se fotelja zaljulja, potencijalni kandidati je pridrže.

Iako je domoljub, novac polaže u švicarske banke.

Uzdrmala mu se fotelja, pa se uhvatio za tajnicu.

Uzalud oživljavaju mrtvo slovo na papiru.

Postao je lice dana. Uхватила ga je nadzorna kamera.

Najbolji stol je švedski stol.

Ne tjeraju se samo mačke...

Prodaje na crno usred bijela dana.

Trojanski konj nije trebao dresuru.

Bio je piroman. Kremirali su ga.

Izgradio je dvorac. Ostvario je san u pijesku.

Dijelio je tuđe kapom i šakom.

Naši su političari ušli u kružni tok.

Neće grom u koprive. Suša ih je spržila.

Afrička šljiva ne pada, a slavonsku nema
tko brati.

Cijeli je život bio mrtav-pijan. Sada je
samo mrtav.

Djeluje iz sjene velikog hrasta u dvori-
štu.

Svaki kuhar u lovorovom vijencu vidi
začin.

Nekad je imao prasicu, danas kasicu.

Neki uvijek kupuju vrijeme.

Trbuhom za kruhom – do kontejnera.

Gladan sam svega: kruha i kulture.

Stiskam remen, ali nemam više rupa.

Adam je preteča naivaca.

I on ima svog konja za trku.

Što je dotaknuo, to je pokvario. Čak i
detektor laži.

I on je završio fakultet preko noći.

Kredit po kredit, i eto tajkuna.

Tajkun vuče konce i iz zatvora.

Kod nas i organi reda čine nered.

Loša godina: sadio je tikve s vragom.

Bila je hladna kao špricer, pa sam odba-
rao špricer.

Izbori dižu glasače iz mrtvih.

Sve je više birača prešlo – u promatra-
če.

E, moj Hamlete, nešto je trulo i u državi
našoj!

On nema blage veze – ali ima dobre
veze.

Miševi odavno nisu na mačjem jelovni-
ku.

Čaša po čaša. Ljubav sve jača.

Najglasnijeg pijetla treba ušutkati.

I on je kukurikao sve do lonca.

I vrag ima kazan.

Ni magarac ne želi podmetnuti leđa.

Dogovorili su se. Istina neće ugledati svjetlo dana.

Tako je s komarcima: jednoga se riješite, a drugi vam siše krv.

S mužem je imala hladne odnose. S ostalima tople.

Kad se buri žuri, zatvore autoput da je propuste.

Kod nas je motika suvenir.

Lešinari su uvijek u blizini.

Uvenulo mu obiteljsko stablo.

Sretnik – sanjao je bolje sutra.

Mimoišao se sa samim sobom.

Ostati il' opstati – pitanje je sad.

Crno nam se piše. Ali nitko više ne čita.

Bura nikad ne plaća cestarinu.

Bura mimoilazi naplatne kućice.

Nisam kemičar. Ja sam dijete iz epruete.

Bez kruha nema ni igara.

Njegovo domoljublje jača uz čašicu.

Toliko se igrao riječima, da mu je pobjela misao.

I kazalište sjena ima svoja lica.

Knjige su slijepi putnici kroz život.

Pismo ili glava? Bolje glava, i to praseća.

Kosti su u dosluhu s vremenom.

U kostima svakog čovjeka leži meteorolog.

Vjetar se ne vidi, ali se čuje.

Vjetar je uvijek na putu.

Ideja bez ostvarenja je neodsanjeni san.

Po zrnu se klip poznaje.

Nakon redukcije struje dobili smo još jedna usta.

On se specijalizirao za rupe u zakonu.

I tata bi u mamino krilo.

Volio bih da mi ispune radnu knjižicu.

Biračko tijelo se potpuno ohladilo.

Usidrio se izvan bračne luke.

Mijenjao bi oranicu za naftno polje.

Rupa do rupe – sir. Rupa do rupe – zakon.

I on je prešao na onu stranu zakona.

Nisu mu cvjetale ruže na ovom svijetu.
Na onom ima ružičnjak.

Dajte nam guske, a ne maglu!

Ubila ga vruća linija.

I ulica može biti slijepa.

I on broji ovce da bi zaspao.

Jednako su lažne: slika u ogledalu i sjena
na pločniku.

Kinoteku zaobilazi, vinoteku posjećuje.

Ne nudi tuđe!

Ispeci pa pojedi!

Dobro oko je tajna dobre fotografije.

Majke razmišljaju i kad spavaju.

Postavili su mi letvicu. Ja ne skačem u vis.

Danas se i biljke cijepe.

Slijepo obećanje nikad ne progleda.

Od svih šuma mi smo se odlučili za šumu propisa.

Ma kakvi korintski, mi imamo mirovinski stup.

Svakom svoja tikva: kemičaru staklena, rataru zrela.

Volja pomiče granice ljudskih mogućnosti.

Nekom vila, a nekom kila.

Nemamo mi koze. Narod pase travu.

Mi uhvatimo lopove, ali bez plijena.

Taj je i u zatvoru tjerao modu.

Teška godina: ni ptice, ni prasice.

Političari sline gore od puževa.

Ma briga daltonista za nijanse.

On je svoj brod izgradio u boci.

Glas u tišini vodopad je srca.

Uvijek dobro spavam. Uspava me čista savjest.

Za krupnu ribu – zlatni mamac.

Škakljiva pitanja izazivaju smijeh.

Kažu da se zemlja kreće, ali ne i naša.

Sposoban odvjetnik odugovlači spor dvadeset godina.

Umjesto plaće, dali su mi bon za hranu.

Neki stalno kopaju – po prošlosti.

Ja sam kopao i sijao, a poželi su drugi.

Za pijanca je poruka u boci – greška u punjenju.

I on ima treće oko – kurje.

I dokumenti se mogu češljati.

Vi ste izgubljeni slučaj, ali uzet ćemo vas u razmatranje.

Političari rado izlažu prljavo rublje svojih protivnika.

Čim im stave lisice, oni navuku kapuljače.

Čovjek je u zabludi. On samo prividno ukroti prirodu; ali zadnju riječ ima uvijek priroda.

Što je urna? Čovjek u prahu!

Neke riječi znaju zapeti u grlu.

Veličina karaktera mjeri se mekoćom duše.

I biološki sat otkucava vrijeme.

I kunu će brzo prerušiti u euro.

Mirovina mi je mala, ali redovita.

Danas sve više ljudi živi bez rada.

I glad stvara nesanicu.

I boca može biti vjerna.

Taj ništa ne zna, ali zna kome se može obratiti.

Ne oslanjajte se na moju slamku spasa.

Vješti kapetan – usidrio je brod u boci.

Najteže je ohladiti usijanu glavu.

Znanost mora ostati nepristrana.

Vrijeme ne možete staviti pod ključ.

Ona je množila, on dijelio, djeca su oduzimala.

Od šljive do rakije; od rakije do šljive na oku.

Toliko sam bio sladak, da i pčela nije mogla odoljeti.

Svi spavaju. Kukuriku koalicija kukuriće uzalud.

Mada ništa nemam, imam tremu.

Po ulasku u brak ona je obukla hlače.

Da se ne biste tražili, držite se za ruke.

Puna je silikona.

Mi smo u bijeli svijet poslali i znanstvenike.

I računska operacija zna biti bolna.

Bog oprašta. Čovjek pamti.

Svaka šupa ima tri zvjezdice.

Dosta mi je svega. Preuzmite i vi nešto!

Otkad sam nezaposlen, svaštarim.

Uhvatio se u koštac s košticom jabuke.

Utopio se u dugovima.

Kad je završio iza rešetaka, doktorirao je.

Kupio je otok bez lipe.

I bračne se vode zamute.

Gdje nisu važne minute, presuđuju sekunde.

Otkad su mi iskopčali struju i ja sam romantičar.

Toliko mi je peglala karticu, da je pregorjela.

Pučke bi kuhinje morale raditi prekovremeno.

Ma kome je do rada; lakše je pjevati!

I u bračnu luku se može uploviti više puta.

Jesu li bračne vode sigurne?

Taj kocka s loptom.

Svaki putnik voli kad ga posluži vrijeme.

I državu cijepe – financijskim injekcijama.

I vinskim se cestama može voziti.

Pamet odlazi unepovrat.

Hrvati apstiniraju kulturu.

Kod njih poštu preuzima pas.

Imao je lagodan život, a sada ga pritišće mramor.

Nemam nadahnuća. Poslat ću prazno pismo.

Visoke pete su je dovele do ravnih tabana.

Kakav suvremeni zatvor? S pogledom na golfski teren.

I on ima zemlju – ispod noktiju.

Da nema glavu, otpuhao bi ga vjetar.

Zaštićeni svjedok je propjevao.

Psi nemaju groblje, ali zato ga imaju li-
meni ljubimci.

Kako se dobro pjeva u sudu!

Kad su me digli u zvijezde, izgubio sam tlo pod nogama.

Vjenčanja su sve raskošnija, a razvodi sve bogatiji.

Da je Grgur znao da će ga toliko škakljati, obukao bi čarape.

Bez kade ne bi bilo ni Arhimedovog zakona.

Seljaku je zemlja u krvi.

Kosu sam zamijenio kapom.

Za džepara je gužva prilika.

Tragove u pijesku briše more.

I na izložbama se dobro jede.

Apsurd: mrtva životinja je trofej.

Neki misle da su uhvatili Boga za bradu.

I pjesmu otključava violinski ključ.

Svi putovi vode u grad.

Ona je pisala. On je nije čitao.

Mesar zna što je bolja polovica.

Pjesnik je hvatač snova.

Diogenu je i prazna bačva bila dovoljna.

Njegovi satovi uvijek kasne.

Bezub, a grize.

S rukama u molitvi bogomoljka proždi-
re svojeg muškarca.

Lajati i gristi ne može se istodobno.

Zaposlen je. Krade Bogu dane.

Nema sjene bez svjetla.

Ahila je peta stajala glave.

Obmana je rođena u raju. Začeta je pod
stablom jabuke.

Niz dlaku pa do fotelje.

Neboderi se hrane nebom.

On je velemajstor u ubijanju vremena.

Zgrade su pojele nebo.

Čovjek se ponekad sjeti Boga, a Bog uvijek računa na čovjeka.

Draž mu svinjska nego bolja polovica.

Nigdje reda, pa ni u redu.

Od džepne Venere do ravne daske.

Od dobre prilike do neprilike.

Smrt je karta u jednom smjeru.

I u očima se može pasti.

Svaki joj je broš bio prigodan.

Koliko njih daje lažne nade!

I crv iz jabuke može biti saveznik.

I pametnom puca film.

Puni džepovi su majka korupcije.

Sve je više gnijezda bez jaja.

Izlaz uvijek postoji. Dokaz je labirint.

Neki zapapre i bez zrna papra.

On je vodio noćni život, a ona je imala dnevne obveze.

Majstor mimikrije. Takvog ne poznaje ni životinjski svijet.

Uzmite to kao činjenicu: Niti mlad može biti star, a niti star mlad.

Od rada se čovjek odmori, od nerada se razboli.

Pesimisti su živi zakopani.

Vlada nam svake godine spakira paket.

Kakav gospodar, takav i pas. Laje iz tuđeg dvorišta.

Sumnja je svežder.

Mržnja se vidi i u očima.

Gnjilu jabuku napušta i crv.

Sreća ima krila, nesreća uteg.

Dobro je potkovan, a nije konj.

Istina se preobrazi poput leptira.

Kad je ugledala kamen na prstenu, pao
joj je kamen sa srca.

Ne izreci na prvu.

Aforizme se može svrstati u alternativno liječenje.

I ja imam dijamant – na svrdlu.

Nada uvijek ispliva.

I na život s nekim se može staviti točka.

Bolje pucati od smijeha, nego po šavovima.

Aforist mora biti u formi.

I zgrade se skrivaju iza svojih fasada.

On je njezina slaba točka.

Branio se šutnjom i sačuvao zlato.

Ponekad život donese odluku umjesto nas.

S glavom u visinama udara se u dovratnike.

Svi smo jednaki, samo što taj odvjetnik ima avion.

Jadne knjige! Nekada na lomaču, sada u kontejner.

Grobnica laktaša ima širi ulaz.

Lopov radi u rukavicama.

Banke obožavaju tuđi novac.

Bolje sutra ne može sustići ni maratonac.

Lopov se potpisuje prstima.

U mjestima bez struje električna stolica je neupotrebljiva.

Kad je došao pameti, ona ga je napustila.

On može samo s tabletama. I ona može samo s tabletama.

Odvjetnici su majstori koji kupuju vrijeme.

Procvale joj ruže – na groblju.

Na trosjedu sjedi sâm.

Moja supruga je vješta s kunama.

Progledao je – čitajući aforizme.

Sva nedjela političara i bogataša odlaze
u zastaru.

Kakav je to političar bez kapitala?

I on je imao polugu, ali ne zlatnu.

Djed, a ovisnik o internetu.

Novac uništi svako prijateljstvo.

Za kaznu su mu dali da guli krumpire.

Umirovljenici dodatno rade po kontejnerima.

U zemlji bez radnih mjesta – uzalud radna terapija.

Teško će u raj – od mramora na grobnici.

Stigla je ukopati tri muža.

